

Hoe gaat het met Joska?

Datum: 30 september 2026

Naam:

Joska

Geboortedatum:

18 augustus 2025

Geslacht:

Teef

Ras:

Labrador retriever met golden retriever

Ik word enthousiast van...

...mijn zusjes zien!

Jarig!

Hoera, Joska is één jaar geworden. Dat werd gevierd met een verjaardagsfeestje.

Joska's puppypleeggezin vertelt: 'Niet alleen Joska is één jaar geworden. Ook de hond van één van onze ouders (niet KNGF) werd tegelijkertijd één jaar. We hebben dit uitgebreid gevierd met bijna meer bezoek dan voor onze eigen verjaardagen. Joska werd getrakteerd op lekkere snoepjes en nieuwe speeltjes, waarvan een paar alweer helaas stuk zijn... Joska houdt er vanaf jongs af aan al niet van als we aan haar lopen te pielen. Het duurde dan ook wat langer om de verjaardagskroon op haar koppie te krijgen, maar het is ons gelukt!

Dat Joska een jaar is geworden, is heel leuk om te vieren, maar het is ook altijd een teken van het begin van het einde voor ons als puppypleeggezin. Een punt waar we een jaar naartoe hebben gewerkt, maar dat toch moeilijk blijft. Vooral omdat wij een puppy binnenkrijgen die alles nog moet leren. Na ongeveer een jaar mag de hond verder en vaker lopen, is ze bijna overal aan gewend, kan ze makkelijk alleen blijven en luistert ze goed naar de commando's. Eigenlijk is dat het teken dat ze klaar is voor school. En in onze ogen is Joska er ook echt klaar voor. We zijn ontzettend trots op dit hondje dat als nog onzekere pup binnenkwam en ondertussen een stoere hond is die (bijna) nergens bang voor is. Dit is dan ook weer een mooie houvast om het mogelijke vertrek van Joska te verzachten.'

Joska is ook niet meer bang voor deze gekke wezens!

Medische keuring

Voordat de honden starten met hun opleiding, willen we weten of zij dit geestelijk en lichamelijk aankunnen. Daarom krijgen zij een uitgebreide medische keuring. Joska en het puppypleeggezin werden verwacht in de Universiteitskliniek voor Gezelschapsdieren (UKG) in Utrecht, waar KNGF Geleidehonden een nauwe samenwerking mee heeft.

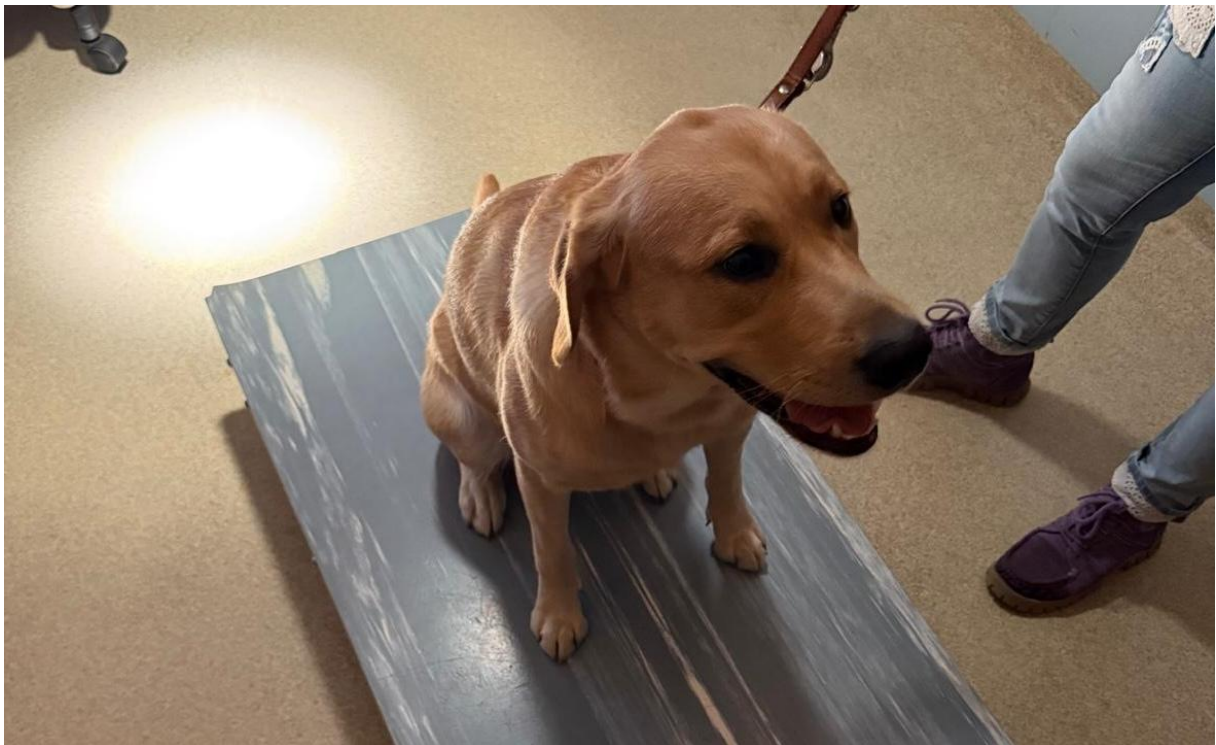
We controleren elke hond vanaf de leeftijd van één jaar op lichamelijke aandoeningen. Sommige daarvan hebben een erfelijke basis. Het fokprogramma van KNGF doet er alles aan om deze aandoeningen zoveel mogelijk te voorkomen, maar dit valt helaas niet helemaal uit te sluiten.

Het pleeggezin van Joska blikt terug:

‘De medische keuring is misschien wel het spannendste moment uit de carrière van de hond bij ons als pleeggezin. Dit moment hebben wij echt niet in handen en kan ervoor zorgen dat een hond wordt afgekeurd omdat er medische gebreken zijn zonder dat wij het zelf doorhebben.

In vorige verslagen is aangegeven dat onze eigen hond, Sherry, vaak bij het UKG moet zijn voor bloedonderzoek. Bij deze onderzoeken gaat Joska vrolijk mee; ze is dus al een vaste gast. De artsen hebben haar, om haar te laten wennen, ook al vaker op de behandeltafel gehad. Dit was voor Joska dus niet de eerste keer dat ze wordt onderzocht, al was het de vorige keren natuurlijk veel minder intensief.

Joska op de verlaagde behandeltafel

Dat gepluk...

Ook al is ze vaker in het ziekenhuis geweest, ze vindt het nog steeds niet leuk als mensen haar onderzoeken. Vandaar dat we hier zelf ook veel mee hebben geoefend. Bij het beoordelen van haar ogen mochten wij zelf aanwezig zijn. Joska stapte vrijwillig op de behandeltafel en bleef heel braaf stil zitten terwijl haar ogen werden bekeken. Je merkte wel heel goed dat ze het absoluut niet leuk vond, maar ze bleef toch braaf zitten, wachtend tot het gepluk en gepiel eindelijk klaar was.

Daarna was het lang wachten. Joska moest nog onder een CT-scan en deze stond voor het einde van de dag gepland. Gelukkig was ze niet alleen; ook sommige van haar broertjes en zusjes waren aanwezig. Jonge honden kun je niet urenlang uit elkaar halen en daarom is er genoeg gespeeld.

Vooral met haar zusjes Joffer en Juva. Joska is in onze ogen een pittige dame, maar Juva was nog erger en had duidelijk de overhand tijdens het spelen. Baas boven baas, Joska....

Narcose

Een paar uur later werd Joska meegenomen door de artsen en liep ze heerlijk vrolijk mee. Niet wetend dat die mensen de reden zijn dat ze de hele dag nog niks had gegeten. Joska moest namelijk een CT-scan ondergaan en moest daarvoor onder narcose. En uiteraard dus ook nuchter blijven, arme hond. Iets later zagen wij een slapende hond op een karretje langs ons rijden richting de scan. Een uurtje later kwam ze slaperig aangelopen en ging meteen tussen ons inzitten voor steun. Ze had ons duidelijk gemist.

Nog suf van de narcose onderweg naar huis

Na een dag van vijf à zes uur mochten we naar huis en Joska plofte neer. Nu, ongeveer drie weken later, hebben wij doorgekregen dat de ogen en heupen goed zijn! Alleen moeten we nog wachten op de resultaten uit de CT-scan. We zijn dus nog niet 100 procent veilig, maar dat de heupen goed zijn, is erg goed nieuws. Vanuit het verleden hebben onze ouders honden gehad met slechte heupen. Dus dat deze goed zijn, is al een erg goed teken. Haar broertjes en zusjes die al wel de uitslag hebben, zijn allemaal medisch goedgekeurd. Dus de tekenen zijn goed.'

Nestreünie

Joska en het puppypleeggezin hadden iets leuks op de planning: de nestreünie. Hiervoor worden standaard de nestgenoten en het fokgastgezin uitgenodigd bij KNGF Geleidehonden in Amstelveen. Voor het fokgastgezin is de nestreünie een gelegenheid om hun pups terug te zien. De puppypleeggezinnen kunnen hun ervaringen van het afgelopen jaar uitwisselen, de andere gezinnen leren kennen en de broers en zussen van hun hond terugzien.

Op weg naar de nestreünie!

Het pleeggezin vertelt verder:

‘Het was een lange tijd geleden dat we bij KNGF zijn geweest. Ook al ziet het meeste er nog hetzelfde uit, toch zijn er vernieuwingen aangebracht. Zo is de tuin aangepakt door het programma De Grote Tuinverbouwing, staat er een nieuw standbeeld ter ere van het 90-jarig bestaan en is er een nieuw experience center opgericht. In dit experience center is extra informatie te lezen, kun je brillen opdoen om mee te maken wat verschillende vormen van blindheid met je zicht doen en kun je op een loopband ervaren hoe het voelt om met een blindengeleidehond te lopen als je zelf niks ziet. Dit zijn erg nuttige ervaringen en laten extra goed zien wat het betekent voor een blind iemand om een blindengeleidehond te hebben.

De dag is eigenlijk in vier onderdelen op te delen: een algemeen gedeelte in de eetzaal, het hondenveld waar alle honden mogen spelen, het experience center en een praatje van een KNGF-ambassadeur.

Joska is een echte spring in het veld 😊

Ervaringen uitwisselen

Tijdens het algemene gedeelte kun je praten met andere gezinnen uit hetzelfde nest en kunnen de honden ingetogen (voor zover het lukt) spelen. Wat vooral voor ons erg fijn is, is om ervaringen te delen. Het is fijn om te horen dat de andere honden ook bomvol zitten met energie. Vooral sinds Joska ongeveer een jaar is, is ze niet te stoppen. Vroeger was ze na één uur in de stad te zijn geweest gewoon op voor twee dagen. Nu kunnen we een paar uur door de stad heen crossen, het station oefenen en de volgende ochtend staat ze gewoon weer klaar om het volgende avontuur te beginnen. De uitknop is volgens mij kapotgegaan. Daarnaast is ze ook goed in speeltjes slopen. Het is fijn om te horen dat ze niet de enige is in het nest die speeltjes kapotmaakt als je niet oplet. Gelukkig sloop ze, zoals in de puppyfase, geen andere spullen in het huis.

Clown van de kennel

Het praatje van de ambassadeur was tussen de kennels van de honden. Elke hond van het nest moest in de kennel, terwijl wij er zelf voor mochten zitten. Joska vond het maar raar en ging lekker op onderzoek uit. Tijdens het serieuze gesprek van de ambassadeur ontdekte Joska de drinkbak. Ze vond het wel een grappig ding en ging vol met haar hele bek zo de drinkbak in, waarna ze veel water ernaast morste en tot haar ogen nat was. Een erg grappig moment dat Joska goed typeert.

Tot slot konden de honden met een paar tegelijk buiten spelen. Hierin was het soms echt lastig om de honden uit elkaar te houden. De honden zijn 50% golden en 50% labrador. Sommige honden lijken meer op een labrador en sommige meer op een golden. Joska, samen met een zusje, zit daar tussenin. Deze twee waren tijdens het spelen wel lastig uit elkaar te halen. Het voordeel is dat Joska altijd over de grond rolt tijdens het spelen. Het was even kijken naar de hond die over de kop sloeg. Dat was namelijk Joska.

Het was een interessante dag waarin veel is verteld over het toekomstige leven van Joska. Het is altijd fijn om herinnerd te worden aan waarom wij dit werk eigenlijk doen.

Braaf tussen de benen van het baasje

Eindbezoek

Waarin de medische keuring één van de meest spannende momenten was, was het eindbezoek er ook eentje voor ons als pleeggezin. Eens in de twee maanden (rondom het schrijven van het sponsorverslag) komt KNGF langs om de voortgang te bespreken, nieuwe dingen uit te leggen en tips te geven over hoe we haar beter kunnen opvoeden. Normaal lopen we dan mee en krijgen we uitleg. Deze keer ontmoetten we onze KNGF-instructeur bij het station, gaven we Joska af en liepen zij weg met ons kindje. Konden wij even lekker theedrinken. Tijdens de eindloop wordt gekeken: is Joska klaar om naar school te gaan en kan ze het werk eventueel in de toekomst aan? De trainster neemt haar mee naar de stad, gaat wat winkels in en komt terug om de trein en het station te oefenen. Na ongeveer een uurtje kwamen ze terug met het goede nieuws. Joska is met vlag en wimpel geslaagd en mag naar school toe! Het enige aandachtspunt is dat ze niet de meest stoere hond is. Als je vergelijkt met hoe ze binnenkwam, is ze wel mega hard gegroeid en kan ze veel meer aan dan ooit tevoren. Het is echt voor haar doen een hele stoere hond geworden.

Netjes 'af' is geen kunst meer voor Joska

Herhalen en nieuwe ervaringen

Met al deze activiteiten vergeet je bijna dat we alsnog een hond moeten opvoeden en trainen. Het leven met een KNGF-pup is en blijft trainen en plezier hebben. We blijven onderdelen oefenen, zoals het bezoeken van restaurants, winkels, markten, treinen, bussen, steden en nog meer drukke plekken. Uiteraard gaan we nog vaker dan bovengenoemde naar hondenlosloopgebieden, zandvlaktes en het bos. Ondanks dat ze heel veel energie heeft, is op de foto's te zien dat ze na het lopen of bezoeken van drukke plekken ook erg goed haar rust kan vinden. In de meest gekke houdingen.

Ondanks dat we veel met haar hebben gedaan, hebben we ook nieuwe plekken bezocht en nieuwe ervaringen opgedaan. Zo zijn we naar een andere KNGF-hond, Copper (van onze oom en tante), in Zeeland gegaan. Daarbij hebben we ook het strand bezocht en hebben Joska en Copper samen het hele strand en de zee onveilig gemaakt.

Samen naar een buitenvoorstelling

Ook heeft ze voor het eerst een ritje in de trein gemaakt. Normaal oefenen we wel met in- en uitstappen, maar we dachten opeens dat we eigenlijk nooit met haar een ritje hebben gemaakt. We zijn op een zaterdag lekker naar Utrecht gegaan. Aan het begin vond ze het wennen, maar na één à twee minuten was ze eigenlijk al gewend.

Moederhond

Joska moest onder een CT-scan tijdens de medische keuring. Een onderdeel dat niet elke KNGF-pup ondergaat. Dit is eigenlijk bedoeld om een nog beter beeld te krijgen van de medische staat van Joska. Joska maakt namelijk kans om moederhond te worden. Of ze dit wel of niet wordt, hangt af van veel factoren. Onder andere moet uiteraard haar medische keuring goed verlopen. Daarnaast wil het fokteam van KNGF haar ontmoeten en een stadswandeling maken én ze moet passen bij de vaders die het team op het oog heeft. Maar... als ze geselecteerd wordt als moederhond, dan mag ze bij ons blijven (als ook wij door het fokteam goedgekeurd worden) om puppy's voor KNGF te krijgen en de rest van haar leven onderdeel te zijn van ons gezin.

Wordt Joska moederhond of gaat ze naar school?

Persoonlijke noot

Dit is het laatste verslag over Joska. Je kunt gerust zeggen dat wij verliefd op haar zijn en ze een mooi onderdeel is geworden van ons gezin. We weten zeker dat ze klaar is om naar school te gaan en je ziet aan haar dat ze de uitdaging geweldig gaat vinden. Een verslag schrijven van de afgelopen twee maanden is altijd lastig, omdat we echt heel veel met haar gedaan hebben. Hopelijk hebben we een goed beeld kunnen schetsen van het leven met een chaotische pup die een brave, volwassen hond moet worden.

Wij willen jullie ook bedanken voor het sponsoren van Joska. Zonder sponsoren zijn er geen honden voor ons om op te voeden. Heel erg bedankt voor alles!

Maar niet voor we nog wat leuke foto's hebben gedeeld:

Zo'n kleintje mag er wel bij van Joska

Hey, mijn toekomstige werk op televisie!

Knappe Joska!

Joska en Sherry zullen elkaar wel missen... Tenzij Joska moederhond wordt en blijft!

Slapen en spelen gaat niet samen, Joska!

“Hey, ik wil er ook bij!”

“Kijk daar ligt iets lekkers... Mag ik dat? Ah toe?”

Ook de ‘af’ naast een gekke grote nephond gaat zonder problemen!

Joska eens van de andere kant!

Bedankt voor het volgen en alle liefs van Joska!